

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

LLU – 4101-03-01/2013

P/13/111

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Lublinie

ul. Okopowa 7, 20-022 Lublin

T +48 81 461 31 20, F +48 81 461 31 11

llu@nik.gov.pl

Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-112, 20-001 Lublin 1

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	Kontrola Nr P/13/111 – Aktywizacja zawodowa i łagodzenie skutków bezrobocia osób powyżej 50 roku życia w latach 2010-2013 (do dnia 17.06.2013 r.)
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Lublinie
Kontroler	Edward Kowalczyk, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 85585 z dnia 21.03.2013 r. (Dowód: akta kontroli str. 1)
Jednostka kontrolowana	Powiatowy Urząd Pracy w Chełmie, Plac Niepodległości 1, kod pocztowy: 22-100 Chełm (dalej Urząd).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Jolanta Krop – p.o. Dyrektora Urzędu od dnia 7.01.2013 r. (poprzednio Alicja Nawrocka). (Dowód: akta kontroli str. 2-4)

Ocena ogólna

II. Ocena kontrolowanej działalności¹

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie ocenia działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie w latach 2010-2013.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Urząd zapewnił odpowiednią obsadę kadrową oraz należycie realizował zadania określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy² (zwanej w dalszej treści „ustawą o promocji zatrudnienia”) w zakresie aktywizacji zawodowej osób powyżej 50 roku życia. Prawidłowo wdrażano i realizowano określone przepisami prawa formy aktywizacji zawodowej bezrobotnych z grupy wiekowej 50+. Pomimo zmniejszenia środków finansowych ogółem z 28,6 mln zł w 2010 r. do 12,4 mln zł w 2012 r. - corocznie zwiększano finansowanie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu tych osób z 9% w 2010 r. do 18% w 2012 r.

Stosowane formy aktywizacji zawodowej wobec bezrobotnych powyżej 50 roku życia nie przełożyły się na trwałość zatrudnienia i wyjście z bezrobocia. Umowy o pracę zawierane były bowiem na krótkie okresy (najczęściej od jednego do sześciu miesięcy).

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Realizacja zadań w zakresie aktywizacji zawodowej i łagodzenia skutków bezrobocia osób powyżej 50 roku życia.

Opis stanu faktycznego

1.1. Na koniec roku 2010-2012 liczba zarejestrowanych bezrobotnych ogółem wynosiła odpowiednio: 9.233, 9.634 oraz 10.385, w tym 8.345, 8.734 i 9.494 (tj. 90,4%, 90,7% oraz 91,4%) osób było w szczególnej sytuacji na rynku pracy, a które wymieniono w art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004.r o promocji zatrudnienia

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

² Dz. U. z 2013 r., poz. 674 j.t.

i instytucjach rynku pracy. Z ogólnej liczby bezrobotnych w poszczególnych latach: 1.462, 16.16 i 1.868 osób przekroczyło 50 rok życia, w tym 646, 722 oraz 895 pozostawało w ewidencji jako długotrwale bezrobotni.

(Dowód: akta kontroli str. 5)

W wyjaśnieniu, dotyczącym wzrostu liczby bezrobotnych zarejestrowanych jako osoby będące w szczególnej sytuacji na rynku pracy, Jolanta K. pełniąca obowiązki Dyrektora podała, że : *„Jest to spowodowane szerokim katalogiem art. 49, w myśl którego osoby mogą być ujęte w dwóch, a nawet kilku kategoriach, np. osoba do 25 roku życia może być również w kategorii osoby bez doświadczenia zawodowego, bez kwalifikacji, bez wykształcenia średniego, długotrwale bezrobotna lub jako osoba niepełnosprawna. Analogicznie powyższy katalog można stosować dla osób powyżej 50 roku życia. W związku z powyższym liczba osób posiadających kategorię art. 49 jest zawsze większa w ujęciu statystycznym. Ma to bardzo duży wpływ na pracę Urzędu w obszarze instrumentów i usług rynku pracy. Przykładem może być art. 49 pkt 4, tj. bezrobotni bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego. W myśl tego artykułu w kategorii osób bez wykształcenia średniego ujęte są osoby z wykształceniem zawodowym, które mogą zostać objęte stażem pomimo, iż mają odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie zawodowe. Sytuacja na chełmskim rynku pracy na przestrzeni ostatnich lat znacznie się pogorszyła o czym świadczy wzrost poziomu bezrobocia, wysoki wskaźnik stopy bezrobocia, a także wzrost liczby osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy.”*

(Dowód: akta kontroli str. 6-7)

1.2. W latach 2010-2012 łączne środki finansowe otrzymane przez Urząd na przeciwdziałanie bezrobociu uległy zmniejszeniu z 28.629,7 tys. zł w 2010 r. do poziomu 12.499,0 tys. zł w 2012 r., w tym z Funduszu Pracy z 19.014,6 tys. zł w 2010 r. do 8.379,9 tys. zł w 2012 r. Najmniej środków finansowych z Funduszu Pracy otrzymano w 2011 r. (w relacji do roku poprzedniego stanowiły one 34%).

(Dowód: akta kontroli str. 113)

Według p.o. Dyrektora: *„Obniżenie poziomu finansowania spowodowało, że mniejsza liczba osób powyżej 50 roku życia została objęta wsparciem. ... Największym problemem naszego rynku jest ograniczona liczba pracodawców współpracujących z Urzędem. W przeważającej większości pracodawcy tworzą miejsca pracy na czas określony oraz mają opory w zatrudnianiu osób powyżej 50 roku życia nawet przy wsparciu finansowym Urzędu”*. Odniosła się także do lokalnego rynku pracy i uwarunkowań wskazując, że: *„z badań wynika, iż sytuacja na chełmskim rynku pracy jest dramatyczna i dlatego też od wielu lat charakteryzuje się wysokim wskaźnikiem bezrobocia. Powiat chełmski to region o niskim poziomie rozwoju gospodarczego, posiada niewielkie szanse rozwoju w obszarze przemysłu i produkcji oraz stosunkowo niską dynamikę inwestycji. W prowadzeniu działalności gospodarczej przeszkodą utrudniającą funkcjonowanie i rozwój, często są małe zasoby finansowe. W związku z powyższym część pracodawców w ogóle nie planuje rozwoju ani zatrudnienia. Lokalni przedsiębiorcy często tworzą miejsca pracy wyłącznie przy wsparciu instrumentów rynku pracy, jednak po ustaniu wsparcia finansowego nie są w stanie samodzielnie utrzymać utworzonych stanowisk pracy. Taka sytuacja na lokalnym rynku pracy powoduje, że są niewielkie możliwości negocjowania z pracodawcami gwarancji trwałego zatrudnienia”*

(Dowód: akta kontroli str. 135-136, 166)

1.3 Wdrożone w latach 2010-2013 formy aktywizacji zawodowej bezrobotnych poprzedzone zostały pozytywnymi opiniami Powiatowej Rady Zatrudnienia, wyrażonymi w podjętych w tej sprawie uchwałach zgodnie z zapisami art. 109 ust. 9 ustawy o promocji zatrudnienia.

(Dowód: akta kontroli str. 8-28)

Kontrola stosowanych form aktywizacji zawodowej bezrobotnych wykazała, że:

- a) Urząd posiadał rozeznanie rynku pracy na terenie miasta oraz powiatu. Sporządzane corocznie analizy w tym zakresie m.in. zawierały:
- dane, dotyczące sytuacji na lokalnym rynku pracy wraz z wynikami monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych, zarówno w mieście Chelmem oraz powiecie chełmskim,
 - informacje, obrazujące m.in.: stan i strukturę bezrobocia według istotnych grup zawodowych, poziomu wykształcenia, skali odpływu osób bezrobotnych z uwzględnieniem przyczyn wyłączenia z ewidencji Urzędu,
 - strukturę bezrobocia według Polskiej Klasyfikacji Działalności.

Urząd wykorzystywał dane GUS, dotyczące liczby osób aktywnych zawodowo (pracujących), nie dysponował natomiast danymi o zawodach i specjalnościach osób zatrudnionych (brak danych w zbiorach GUS w odniesieniu do powiatów).

(Dowód: akta kontroli str. 207-223)

- b) W latach 2010-2013 rozpoznawano potrzeby w zakresie pożądaných usług lub instrumentów rynku pracy dla osób bezrobotnych uwzględniając dwa mierniki, tj. poziom wykonania wydatków w poszczególnych formach aktywizacji zawodowej oraz efektywność zastosowanych instrumentów za rok poprzedzający. Do rozpoznawania potrzeb bieżących w zakresie wyboru form aktywizacji zawodowej wykorzystywano miesięczne analizy efektywności tych form. Dane o osobach bezrobotnych w wielu 50+ prezentowano w corocznych informacjach o sytuacji na rynku pracy oraz efektach programu promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej lokalnego rynku pracy w Mieście Chelmem, a także w analizach lokalnego rynku pracy w mieście i powiecie, sporządzanych dla potrzeb realizacji programów specjalnych.
- c) W celu planowania szkoleń rozpoznawano potrzeby na zawody, specjalności i kwalifikacje na rynku pracy, Urząd sporządzał analizy uwzględniające dane z miast i powiatu (w podziale na gminy) oraz wskaźniki efektywności zrealizowanych form aktywizacji. Prowadził także monitoring zawodów deficytowych i nadwyżkowych według zaleceń metodycznych Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej z zastosowaniem aplikacji informatycznej obejmującej m.in. dane o tych zawodach w mieście oraz powiecie (pkt. 2.2.1 lit. a wystąpienia pokontrolnego).
- d) Urząd badał trwałość efektów aktywizacji zawodowej obejmujących wszystkich bezrobotnych w zakresie określonym możliwościami systemu komputerowego „Syriusz”. Według wyjaśnień p.o. Dyrektora „... *Urząd nie posiada narzędzi do badania trwałości efektów aktywizacji zawodowej osób powyżej 50 roku życia. Istnieje jedynie możliwość sprawdzenia okresu zatrudnienia wynikającego z przedłożonej do tutaj Urzędu umowy. Program „Syriusz” umożliwi jedynie ewidencję okresów podjęć pracy w oddziale na krótkookresową, tj. do sześciu miesięcy oraz długookresową tj. powyżej sześciu miesięcy, bez możliwości oceny. Weryfikacja okresu trwania umowy może jedynie nastąpić przy ponownej*

rejestracji osoby w PUP poprzez sprawdzenie zgodności okresu trwania zatrudnienia zgodnie z umową przedłożoną przy wyrejestrowaniu z ewidencji osób bezrobotnych ... Urząd bada jednak trwałość efektów aktywizacji zawodowej osób powyżej 50 roku życia poprzez sporządzanie analiz z osiągniętego poziomu efektywności jak również w przypadku osób zatrudnionych w ramach doposażenia lub wyposażenia stanowisk pracy poprzez składanie raportów imiennych oraz kontrole przeprowadzane przez pośredników pracy. Powyższe analizy są przedstawiane do zaopiniowania na posiedzeniach Powiatowej Rady Zatrudnienia”

(Dowód: akta kontroli str. 136)

- e) Urząd nie przystąpił do przyjętego w dniu 7 października 2008 r. przez Radę Ministrów programu *Solidarność Pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+* oraz nie podejmował działań związanych z jego realizacją.

1.4. Prawidłowo realizowano obowiązki określone w art. 51 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i przeciwdziałaniu bezrobociu. Działaniami wymienionymi w art. 50-61a ustawy o promocji zatrudnienia objęto łącznie 1.174 bezrobotnych w wieku 50+ (odpowiednio: 472, 308 oraz 394), co stanowiło 23,7% bezrobotnych zarejestrowanych ogółem w tej grupie, z tego w 2010 r. – 32,8%, w 2011 r. – 19,0%, a w 2012 r. – 21,0%. Nie objęto jednak żadnymi formami aktywizacji zawodowej ogółem 3.772 bezrobotnych z tej grupy wiekowej, z tego w 2010 r. – 990, 2011 r. – 1.308 oraz 2012 r. – 1.474 osób. Według wyjaśnienia p.o. Dyrektora Jolanty K. główną przyczyną tego stanu było zmniejszenie środków finansowych na przeciwdziałanie bezrobociu.

(Dowód: akta kontroli str. 129,136)

W kontrolowanym okresie 1174 osób bezrobotnych powyżej 50 roku życia z terenu powiatu i miasta Chełm uczestniczyło w pięciu projektach i programach realizowanych przez Urząd i finansowanych ze środków unijnych w ramach działań systemowych i postępowań konkursowych oraz środków Funduszu Pracy. W każdym z tych projektów w ramach różnych ścieżek (instrumentów i usług) stosowano następujące preferencje:

- projekt systemowy „Aktywni na rynku pracy” – realizowany w 2010 r., w którym założono co najmniej 5% udział osób w wieku 50-64.
- projekt systemowy „Aktywni na rynku pracy” – realizowany w 2011 r. i finansowany ze środków Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Europejski Fundusz Społeczny – EFS) według którego co najmniej 10% wszystkich udzielonych jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej określono dla osób niepełnosprawnych w wieku 50-64 lat oraz osiągnięcie wskaźnika efektywności zatrudnieniowej na poziomie co najmniej 35%,
- projekt systemowy „Aktywni na rynku pracy” – realizowany w 2012 r. w którym co najmniej 25% udział osób w grupie docelowej w wieku 50-64 lat, zakładający uzyskanie wskaźnika efektywności zatrudnieniowej na poziomie co najmniej 35%,
- projekt konkursowy „Ścieżka rozwoju zawodowego” z 2012 r., uwzględniający w działaniu osoby powyżej 50 roku życia oraz zapewnienie dla tej grupy wskaźnika efektywności zatrudnieniowej na poziomie co najmniej 40%,
- projekt konkursowy „Od szkolenia do zatrudnienia” realizowany w 2012 r.

- określający 25% kryterium uczestnictwa osób powyżej 50 roku życia oraz wskaźnik efektywności zatrudnieniowej po jego zakończeniu na poziomie 35%,
- program specjalny „Doświadczenie siłą” skierowany do osób powyżej 50 roku życia i realizowany w 2012 r., na podstawie charakterystyki lokalnego rynku pracy (finansowany ze środków Funduszu Pracy – bez wskaźników efektywności zatrudnieniowej),
 - program dla osób powyżej 50 roku życia, realizowany w 2010 r. ze środków Funduszu Pracy (na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizację zawodową)

(Dowód: akta kontroli str. 31- 32)

1.5. Realizując przepisy art. 9 ust. 1 oraz art. 36 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy obligujące urzędy do realizacji określonych zadań m.in. w zakresie pośrednictwa pracy, Urząd uzyskał w 2010 r. – 5.660 krajowych ofert pracy: w 2011 r. – 2.895, a w 2012 r. – 3.490. Oferty te zostały wykorzystane w 2010 r. – w 98,8%, a w 2011 r. w 99,1% oraz w 2012 r. w 98,6%.

(Dowód: akta kontroli str. 121)

Spośród 15 objętych kontrolą niezrealizowanych ofert pracy na dzień 30 czerwca w latach 2010-2012 we wszystkich przypadkach pośrednicy pracy Urzędu (którym przekazano oferty do załatwienia) skierowali do podmiotów oferujących pracę od jednego do 18 bezrobotnych w wieku powyżej 50 lat. Z kontrolowanej próby podmiotów oferujących pracę, 14 nie zaakceptowało skierowanych przez Urząd osób, m. in. ze względu utratę aktualności oferty gdyż pracodawcy zatrudnili wcześniej inne osoby, niezarejestrowane w Urzędzie. W jednym przypadku oferty nie wykorzystano na skutek braku możliwości kontaktu z pracodawcą.

(Dowód: akta kontroli str. 143-145)

1.6. Obsada kadrowa w Urzędzie na dzień 31 grudnia każdego roku była w latach 2010-2011 zgodna z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 września 2010 r. w sprawie standardów i warunków prowadzenia usług rynku pracy³. W powyższym okresie zatrudnienie ogółem uległo zmniejszeniu z 84 do 74 pracowników. Stan zatrudnienia pośredników pracy, doradców zawodowych oraz specjalistów ds. rozwoju zawodowego utrzymywał się na niezmiennym poziomie i wynosił odpowiednio) 14, sześciu oraz czterech pracowników. Ustaleń zgodności zatrudnienia z wymogami przepisów prawa dokonywał Urząd corocznie w terminach określonych przepisami § 85 powyższego rozporządzenia. Według danych Urzędu jedynie wskaźnik dotyczący pośredników pracy, obliczony na 2013 r. ukształtował się na poziomie niższym od wymaganego (tj. 11,78 przy obowiązującym minimum 12).

(Dowód: akta kontroli str. 33,114-117)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

³ Dz. U. nr 177, poz.1193

2. Realizacja wybranych form aktywizacji zawodowej. Skuteczność stosowanych instrumentów rynku pracy.

2.1. Staże

2.1.1. Organizator stażu.

a) W latach 2010-2012 zorganizowano staże dla 4.594 bezrobotnych (odpowiednio: 2.571, 1.121 oraz 902), w tym 342 dla osób powyżej 50 roku życia, z tego w 2010 r. – 113, 2012 r. – 94 oraz 2012 r. – 142. Wnioski dotyczące staży rozpatrywano i kwalifikowano w Urzędzie na podstawie opracowanych pisemnych procedur przestrzegając zasady jawności postępowania. W procedurach z lat 2010, 2011 i 2012 określono warunki dotyczące organizatora stażu, kryteria oceny wniosków oraz zasady organizacji stażu i tryb postępowania. W okresie 2011-2012 r. procedury te rozszerzono o punktację przyjętych kryteriów, stanowiącą podstawę oceny wniosku. Osoby bezrobotne w wieku 50+ (w tym niepełnosprawne) zaliczone zostały do grupy osób określonych przepisami art. 49 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz objęte dodatkową liczbą punktów (maksymalnie do 10). Wnioski organizatorów stażu o zawarcie umowy, spełniały warunki formalne określone przez Urząd i zawierały dane wymagane przepisami § 1 ust 1 i 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych⁴.

b) Przeprowadzona w toku kontroli analiza dokumentacji, dotyczącej organizacji i finansowania kosztów staży dla 30 losowo wybranych osób bezrobotnych w wieku powyżej 50 roku życia (w tym: 10 finansowanych ze środków FP, 10 ze środków EFS i 10 z programu specjalnego) wykazała, że 27 organizatorów złożyło deklaracje dotyczące wymiaru czasu pracy i okresu zatrudnienia bezrobotnych po odbyciu stażu. W umowach zamieszczono postanowienia dotyczące deklarowanego okresu zatrudnienia bezrobotnego po odbyciu stażu. Organizatorzy 27 staży zrealizowali warunki i zatrudniali bezrobotnych po zakończeniu stażu zgodnie z deklarowanym okresem i postanowieniami umów. Zatrudnienie po ukończeniu stażu kształtowało się od jednego miesiąca w pełnym wymiarze (umowa nr 270/2012) do 12 miesięcy w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa 20/2011), a także na czas niekreślony w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa nr 113/2011).

W latach 2010-2012 w grupie organizatorów stażu były m.in. podmioty sektora finansów publicznych, tj. Powiatowy Urząd Pracy w Chełmie, Samodzielny Publiczny Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Chełmie, Urząd Skarbowy w Chełmie oraz Starostwo Powiatowe w Chełmie.

c) W toku postępowań związanych z kwalifikacją wniosków, składanych przez organizatorów staży, uzależniano liczbę punktów od okresu zatrudnienia osoby bezrobotnej po zakończeniu stażu. Osoby bezrobotne w wieku 50+ mogły zostać skierowane do odbycia stażu (w myśl obowiązujących w Urzędzie zasad) maksymalnie na okres do 6 miesięcy. Zgodnie z procedurami, Urząd stosował wobec organizatorów następujące preferencje:

- w 2010 r. powiązано okres stażu z okresem zatrudnienia, (przykładowo: trzy miesiące stażu - zatrudnienie bezrobotnego przez okres jednego miesiąca; sześć do ośmiu miesięcy stażu – minimum sześć miesięcy zatrudnienia; 12 miesięcy stażu – minimum 12 miesięcy zatrudnienia)

⁴ Dz. U. nr 142, poz. 1160.

- w 2011 r. wdrożono do oceny wniosków zróżnicowaną punktację okresu zatrudnienia po odbyciu stażu według zasady: zero punktów przy braku deklaracji zatrudnienia do 20 punktów przy deklarowanym zatrudnieniu na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, a w odniesieniu do osób 50+ dodatkowo 10 punktów (maksymalnie 45 punktów),
- w 2012 r. zmodyfikowano zasady wprowadzając następujące preferencje: sześć punktów za zatrudnienie osoby bezrobotnej po odbyciu stażu na czas od jednego do dwóch miesięcy do 20 punktów w przypadku zatrudnienia takiej osoby przez okres przekraczający osiem miesięcy, a dla osoby w wieku 50+ dodatkowo 10 punktów (maksymalnie 45 punktów).

(Dowód: akta kontroli str. 181-202)

2.1.2 Stażyści.

a) Kwalifikowanie osób bezrobotnych do odbycia stażu dokonywał Urząd w sposób przejrzysty i zgodnie z ustalonymi obowiązującymi pisemnymi kryteriami. Były one zgodne z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych. W kontrolowanych postępowaniach pośrednicy pracy sporządzili pisemne opinie, potwierdzając spełnienie przez osoby bezrobotne (kierowane na staż), warunków określonych przepisami prawa. Warunki takie określał Urząd także corocznie w zasadach organizacji staży. Procedury te zawierały postanowienia dotyczące osób bezrobotnych w wieku 50+.

b) Według kontrolowanej dokumentacji, wszystkie osoby bezrobotne kierowano do odbycia stażu na podstawie umów z organizatorami staży. Realizacja tej formy aktywizacji zawodowej poprzedzona została sporządzeniem indywidualnego planu działania, o którym mowa w art. 34a ust. 2 i 3 ustawy o promocji zatrudnienia.

(Dowód: akta kontroli str. 118-120)

c) Całość skontrolowanej dokumentacji spełniała wymogi art. 53 ustawy o promocji zatrudnienia i przeciwdziałaniu bezrobociu. Zrealizowane staże poprzedzone zostały procedurą stosowaną zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 sierpnia 2009 r. w tej sprawie. Sprawy załatwiano w postępowaniu wnioskowym, zawierając stosowne umowy. Spełnione zostały także pozostałe warunki dotyczące odbywania stażu w zakresie sporządzenia: programów staży oraz sprawozdań z ich realizacji. Pracodawcy wydawali także bezrobotnym opinie po odbyciu stażu, a Starosta Chełmski wydawał stosowne zaświadczenia. Czas trwania stażu oraz kwoty przyznanego stypendium nie przekraczały ustawowych limitów.

d) Opinie wydane przez pracodawców, w tym informacje o zadaniach zrealizowanych przez bezrobotnych i umiejętnościach praktycznych, pozyskanych w trakcie stażu były zgodne z programem stażu i zadaniami określonymi w załącznikach do umów zawartych pomiędzy Urzędem działającym w imieniu Starosty Chełmskiego i pracodawcą.

e) Według 30 objętych szczegółową kontrolą postępowań dotyczących staży, w zatrudnienie osób bezrobotnych po odbyciu stażu (na czas określony) kształtowało się następująco: okres do trzech miesięcy (w 19 zrealizowanych stażach), okres nie krótszy niż sześć miesięcy (w siedmiu odbytych stażach). W jednym tylko przypadku osoba bezrobotna została zatrudniona na czas

nieokreślony (akta nr 113/2011). Największą liczbę staży dla bezrobotnych w wieku 50+, zorganizowały takie podmioty jak: Samodzielny Publiczny Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Chełmie (SPWSS) – 19 (na 89 staży ogółem), Dom Pomocy Społecznej (DPS) w Nowinach – 11 (na 38 ogółem), Urząd Gminy Żmudź (UG) – osiem, Urząd Miasta Rejowiec Fabryczny – siedem, Zarząd Dróg Powiatowych (ZDP) w Chełmie – siedem.

W poszczególnych latach objętych kontrolą efektywność staży – liczona według metodologii Urzędu – wyniosła: 61,9% w 2010 r. (w oparciu o staże zorganizowane dla 113 bezrobotnych w wieku powyżej 50 lat), 85,1% w 2011 r. (94 osób odbywających staże oraz 53,5% w 2012 r. (142 staży). Zatrudnienie osób bezrobotnych w wieku 50+ w powyższych podmiotach po ukończeniu stażu kształtowało się w sposób następujący:

- na 19 bezrobotnych, odbywających staż w SPWSS, tymczasowe zatrudnienie w tej jednostce znalazło dziewięć osób, w tym: trzy osoby (na okres jednego miesiąca), sześć osób na okres do trzech miesięcy. Cztery wykreślono z ewidencji bezrobotnych na wniosek lub z urzędu, jedna uzyskała świadczenie emerytalne, pięć nie podjęło zatrudnienia i nadal figuruje w ewidencji Urzędu),
- na 11 bezrobotnych odbywających staż w DPS, zatrudnienie w tej jednostce znalazło sześć osób na okres od trzech do pięciu miesięcy, pozostałe osoby nie podjęły pracy,
- na ośmiu bezrobotnych skierowanych do odbycia stażu w UG Żmudź, tylko trzy znalazły zatrudnienie na okres do trzech miesięcy,
- na siedmiu bezrobotnych, odbywających staż w UG Rejowiec Fabryczny zatrudniono dwie osoby na czas od dwóch do sześciu miesięcy, natomiast pozostałe nie otrzymały propozycji pracy,
- na siedmiu stażystów w ZDP, zatrudnienie w tej jednostce znalazła jedna osoba na czas czterech miesięcy, pozostałe nie znalazły zatrudnienia.

(Dowód: akta kontroli str. 122-125, 130-134)

Na dzień 3 czerwca 2013 r. spośród 30 kontrolowanych postępowań w sprawie organizacji stażu dla bezrobotnych, 17 osób nie figurowało w ewidencji Urzędu. Pozostałe 13 zarejestrowały się ponownie, z których pięć pobierało zasiłek dla bezrobotnych, pozostałe figurują w ewidencji bez prawa do zasiłku. Trzy osoby z badanej grupy w kwietniu i maju 2013 r. ponownie skierowano do odbywania stażu.

(Dowód: akta kontroli str. 126-128)

2.2. Szkolenia

2.2.1. Organizator szkolenia

a) W badanym okresie Urząd corocznie sporządzał plany szkoleń w podziale na szkolenia finansowane ze środków Funduszu Pracy oraz Europejskiego Funduszu Społecznego. Plany te były upowszechniane na stronie internetowej Urzędu. Uwzględniono w nich założenia „Strategii rozwoju województwa lubelskiego na lata 2006-2020”, a także wyniki analiz efektywności szkoleń (indywidualnych i grupowych ogółem) za rok poprzedzający, strukturę zawodów absolwentów szkół w powiecie oraz wyniki monitoringu zawodów deficytowych i nadwyżkowych (prowadzonego według zaleceń metodycznych Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej z zastosowaniem aplikacji informatycznej obejmującej m.in. dane o tych zawodach w mieście oraz powiecie).

Propozycje kierunków oraz zakresu przedmiotowego szkoleń podlegały uzgodnieniom, z merytorycznymi służbami Urzędu i uzyskały aprobatę Powiatowej Rady Zatrudnienia. W planach nie wydzielano obszarów i tematów szkoleń dla osób z grupy wiekowej 50+ oraz nie zakładano wskaźników ich efektywności. W latach 2010-2011 plany szkoleń nie były zmieniane. Wprowadzono je dwukrotnie w 2012 r. ze względu na zwiększenie środków finansowych na realizację zadań w tym obszarze, w trakcie roku.

Urząd wobec jednostki realizującej szkolenia nie stawiał wymogów podjęcia działań wspomagających zatrudnienie uczestników kursu raz nie zamieszczał takich postanowień w umowach, co potwierdziła p.o. Dyrektora.

(Dowód: akta kontroli str. 164-166)

b) W latach 2010-2012 zorganizowano ogółem 47 szkoleń. W oparciu o skontrolowane sześć szkoleń (w których uczestniczyło 30 osób powyżej 50 roku życia) stwierdzono, że dwa poprzedzone zostały postępowaniem o zamówienie publiczne (o wartości przedmiotu zamówienia 27,6 tys. zł oraz 65,5 tys. zł) Pozostałe cztery, których koszt kształtował się od 12,5 tys. zł do 37,0 tys. zł przeprowadzono po wyborze wykonawców tych szkoleń na podstawie przepisów art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych⁵. Szkolenia poprzedzone postępowaniem o zamówienie publiczne dotyczyły tematów: „Obsługa komputera od podstaw” (pakiet office – operator wprowadzania danych) oraz „Bukieciarstwo i florystyka z elementami technik decoupage”. Kryteria oceny ofert do tych postępowań określono następująco: 40% cena szkolenia, 10% program szkolenia, 10% posiadanie certyfikatów jakości usług, 40 kwalifikacje i doświadczenie. Postępowania te prowadzone były w trybie przetargu nieograniczonego w sposób zgodny z wymogami przepisów ustawy.

(Dowód: akta kontroli str. 137-142)

c) Kontrolowane szkolenia realizowano na podstawie umów zawartych z instytucjami szkoleniowymi. Umowy zawierały zapisy określające szczegółowo obowiązki instytucji szkoleniowej, zapewniające prawidłowy przebieg szkoleń oraz postanowienia dotyczące kar umownych wraz z okolicznościami uprawniającymi strony do rozwiązania umowy. W umowach zawarto także postanowienia, uprawniające służby Urzędu do kontroli zarówno dokumentacji prowadzonej w toku szkolenia jak też przebiegu szkoleń w zakresie zgodności z ofertą i zakresem przedmiotowym szkoleń.

d) Wyjaśniając problematykę badania przez Urząd możliwości zatrudnienia osoby bezrobotnej po zrealizowanym szkoleniu zwłaszcza w warunkach lokalnego rynku pracy, p.o. Dyrektora wskazała na sporządzane w Urzędzie analizy obejmujące zakresem m.in. badanie ofert pracodawców w tym kwalifikacji zawodowych, efektywność szkoleń w roku poprzedzającym, kierunki działań perspektywicznych określonych w strategii miasta, powiatu i województwa. Przed organizacją szkoleń, Urząd nie planował i nie deklarował możliwości zatrudnienia osób bezrobotnych po ukończeniu szkoleń. Deklaracji w tym zakresie nie składały także instytucje szkoleniowe.

e) Kontrolowane szkolenia zrealizowano zgodnie z programami i warunkami określonymi w umowach. Programy szkoleń zrealizowane zostały przez osoby

⁵ Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, ze zm.

posiadające kwalifikacje wymienione w ofertach oraz w zakresie określonym ofertami i umowami zawartymi ze zlecającym szkolenie.

f) Urząd nie planował możliwości zatrudnienia bezrobotnego po zrealizowanym szkoleniu. Dokonywano natomiast ocenę wyników szkoleń. Według wyjaśnień Dyrektora Jolanta K. podała w wyjaśnieniu, że, ... *Urząd ocenia wyniki szkoleń osób bezrobotnych i poszukujących pracy poprzez weryfikację dokumentu informującego o ukończeniu szkolenia, np. zaświadczenie, dyplom, certyfikat, których kopie przedkłada instytucja szkoleniowa. W okresach półrocznych sporządzana jest analiza skuteczności i efektywności szkoleń, która zawiera m.in. odsetek osób, które ukończyły szkolenie z wynikiem pozytywnym, w stosunku do osób rozpoczynających szkolenie. Efektywność prowadzonych szkoleń mierzona jest liczbą osób wyrejestrowanych po ukończeniu szkolenia, w tym z powodu podjęcia pracy w okresach kwartalnych (3, 6, 9 i 12 miesięcy po ukończeniu szkolenia). Dokumentują to przesłane do WUP sprawozdania ... Założone w planie szkoleń cele zostały osiągnięte. Wskaźniki efektywności szkoleń przedstawiały się następująco: 2010 r. – 31%, 2011 r. – 62,2%, 2012 r. – 58,2%". Przy opracowywaniu listy zawodów i specjalności z uwzględnieniem kwalifikacji umiejętności zawodowych, na które istnieje zapotrzebowanie na terenie działania PUP w Chełmie wykorzystywana jest m.in. analiza efektywności szkoleń realizowanych przez PUP w danym roku kalendarzowym. Ponadto z analizami efektywności zapoznawana jest Powiatowa Rada Zatrudnienia ...".* Odnosząc się w dalszej treści wyjaśnienia do kwestii sposobów badania przez Urząd trwałości zatrudnienia. Jolanta K. przytoczyła argumenty zamieszczone w pkt.1.3 lit. d wystąpienia).

(Dowód: akta kontroli str. 147-158)

g) Urząd zapewnił kontrolę prawidłowości przebiegu szkoleń oraz realizacji umów przez jednostki szkoleniowe. W wyjaśnieniu dotyczącym analiz w zakresie przebiegu i skuteczności szkoleń oraz kosztów ich realizacji, p.o. Dyrektora podała, że „... *specjaliści ds. rozwoju zawodowego monitorują przebieg szkoleń poprzez wizytacje w trakcie trwania szkolenia, rozmowy z uczestnikami, analizy dokumentacji szkoleniowej przedłożonej przez instytucje szkoleniowe ...Urząd dokonuje analizy skuteczności i efektywności szkolenia wg stanu na dzień 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku, biorąc pod uwagę ... przynależność do grup szczególnego ryzyka oraz obliczając przeciętny koszt ponownego zatrudnienia. Przed skierowaniem osoby na szkolenie analizowano, czy koszty szkoleń mieściły się w granicach przyjętych w art. 109a ust. 1 ustawy ...i nie przekraczały 10 – krotności minimalnego wynagrodzenia za pracę na 1 osobę w okresie kolejnych 3 lat. Koszty szkoleń osób skierowanych mieściły się w ww. granicach."*

(Dowód: akta kontroli str. 148)

h) Kontrolowane szkolenia zostały rozliczone zgodnie z terminami określonymi w umowach. W badanej próbie podmioty realizujące szkolenie spełniły wymagania dotyczące zakresu i formy weryfikacji zaleconych zadań szkoleniowych.

2.2.2. Osoby objęte szkoleniem

a) Osoby bezrobotne kwalifikowane były do szkoleń w sposób przejrzysty i jawny, oparty na pisemnych procedurach. Zarówno plany szkoleń jak też zasady kwalifikowania osób bezrobotnych były upublicznione na stronie internetowej.

Według danych Urzędu zamiar odbycia szkolenia był wprowadzany do systemu przy pierwszym kontakcie z osobą bezrobotną. Doboru uczestników szkoleń grupowych dokonywał bezpośrednio Urząd, a w przypadku szkoleń indywidualnych na wniosek osoby zainteresowanej, wyłącznie pod konkretne potrzeby przedsiębiorcy. Osoby po szkoleniach indywidualnych zostały wyrejestrowane ze względu na podjęcie pracy.

(Dowód: akta kontroli str. 149)

b) W kontrolowanych szkoleniach dla wszystkich uczestników sporządzono indywidualne plany działań z wyjątkiem trzech osób które zarejestrowane były poniżej 180 dni. Czas oczekiwania na szkolenie osób bezrobotnych kształtował się następująco: od jednego do trzech miesięcy (26 osób) oraz od czterech do sześciu miesięcy (cztery osoby).

(Dowód: akta kontroli str. 175-176)

c) W kontrolowanej próbie nie stwierdzono przypadku nieukończenia przez bezrobotnego szkolenia z własnej winy lub nieprzyjęcia propozycji uczestnictwa w szkoleniu w związku z powyższym nie podejmowano działań mających na celu egzekwowanie zwrotu kosztów szkolenia (art. 41 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia) lub pozbawienia zasiłku (art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy).

d) Kontrolowane szkolenia nie przyniosły we wszystkich przypadkach wymiernych efektów wyrażających się zatrudnieniem osób bezrobotnych. Spośród kontrolowanej grupy obejmującej 30 osób w wieku 50+, uczestniczących w sześciu różnych szkoleniach grupowych w latach 2010-2012, tylko dwie osoby podjęły działalność gospodarczą i do 12 czerwca 2013 r. nie figurują one w ewidencji jako osoby bezrobotne.

Pozostałe 28 osób nie zorganizowało własnej działalności gospodarczej lub nie znalazło zatrudnienia w rozumieniu kodeksu pracy i nadal pozostaje w ewidencji bezrobotnych bez prawa do zasiłku. Od czasu zakończenia szkoleń do 14 czerwca 2013 r. Urząd zrealizował dla tej grupy (28 osób) formy aktywizacji przewidziane przepisami ustawy o promocji zatrudnienia, takie jak: roboty publiczne, prace społecznie użyteczne, staże oraz kolejne szkolenia, które również nie skutkowały trwałością zatrudnienia. Przykładowo.

- osoba bezrobotna K.A. po ukończeniu szkolenia w dniu 13 sierpnia 2010 r. (lokalny program „Bezpieczna szkoła”) podjęła pracę w ramach robót publicznych (od 11 października 2010 r. do 21 stycznia 2011 r.) utrzymując po tym okresie nadal status osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku. W dniach 11-30 czerwca 2012 r. ponownie uczestniczyła w szkoleniu („Obsługa komputera od podstaw”). Po jego ukończeniu wykonywała roboty publiczne (1 lipca 2012 r. – 2 kwietnia 2013 r. jako pracownik gospodarczy w UG), Od 2 kwietnia 2013 r. zarejestrowana była nadal jako osoba bezrobotna, przy czym od 2 maja 2013 r. odbywała staż,
- bezrobotna N.M. po ukończeniu szkolenia 1 października 2010 r. („Obsługa komputera od podstaw”) uczestniczyła w kolejnym szkoleniu prowadzonym w Klubie Pracy przy Urzędzie w okresie 7-26 luty 2011 r., po czym została skierowana do odbycia stażu w okresie od 14 marca 2011 r. do 4 kwietnia 2012 r.). Według wpisów w ewidencji „Syriusz” od 5 kwietnia 2012 r. posiada nadal status osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku.

Na dzień 12 czerwca 2012 r. z analizowanej grupy 28 bezrobotnych objętych szkoleniami, a także innymi formami aktywizacji dwie osoby złożyły wniosek

o wykreślenie z ewidencji bezrobotnych, natomiast jedna została wykreślona z urzędu z powodu niestawiennictwa.

Niska skuteczność dotyczyła także szkolenia realizowanego w 2012 r. w zakresie spawania elektrycznego i gazowego. Spośród sześciu uczestników tego szkolenia (zakończonego 29 listopada 2012 r.) tylko jedna podjęła działalność gospodarczą (po uzyskaniu środków z Urzędu na organizację własnej działalności gospodarczej), pozostałe osoby figurują w ewidencji bezrobotnych bez prawa do zasiłku.

(Dowód: akta kontroli str.159-163)

2.3. Przyznanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej.

Kontrolą objęto całość dokumentacji, dotyczącej 24 bezrobotnych powyżej 50 roku życia, którzy w latach 2010-2012 otrzymali jednorazowe środki finansowe na podjęcie działalności gospodarczej. Z łącznej ilości 24 postępowań, dotyczących tej formy wsparcia, osiem dotyczyło 2010 r. sześć – w 2011 r. oraz 10 – w 2012 r.

a) Urząd określił zasady kwalifikowania osób bezrobotnych do przyznawania jednorazowych środków na prowadzenie działalności gospodarczej. Zasady te były aktualizowane odpowiednio do zmian rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 lutego 2010 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej⁶. Zasady te upubliczniano na stronie internetowej Urzędu. Kwalifikowanie do tego rodzaju wsparcia bezrobotnych prowadzono komisyjnie z zachowaniem formy pisemnej, na wszystkich etapach postępowania. Do wszystkich osób ubiegających się o wsparcie na prowadzenie działalności gospodarczej stosowano od 2010 r. jednolite kryteria, odpowiednio punktowane. W całym kontrolowanym okresie jeden wniosek mógł uzyskać maksymalnie 50 punktów (przy minimalnej ilości 20 – warunkującej dopuszczenie wniosku do opiniowania). W 2010 r. kryteria punktacji były następujące: ocena zbieżności pomiędzy posiadanym przygotowaniem merytorycznym (wykształceniem, kwalifikacjami, szkoleniami), a planowaną działalnością (do pięciu punktów); efektywność ekonomiczna planowanej działalności dokonywana przez współpracujące z Urzędem jednostki (do 10 punktów); stan przygotowania lokalu (do pięciu punktów); zaangażowanie środków własnych (do pięciu punktów); ocena predyspozycji niezbędnych do prowadzenia działalności dokonana przez doradcę zawodowego (do 15 punktów); rodzaj planowanej działalności (produkcyjna i usługowa do 10 punktów, natomiast handlowa do pięciu).

Kryteria te w kontrolowanym okresie zmodyfikowano, przyjmując w 2012 r. następujące: ocena zbieżności pomiędzy posiadanym przygotowaniem merytorycznym (wykształceniem, kwalifikacjami, szkoleniami), a planowaną działalnością (przy pełnej zgodności wykształcenia i doświadczenia z planowaną działalnością – pięć punktów w pozostałych przypadkach trzy); charakterystyka planowanej działalności (maksymalnie 10 punktów, a w przypadku przyznania mniej od pięciu wniosków nie był opiniowany); stan przygotowania lokalu (gdy wymaga kapitalnego remontu: od 0-1 punktu, przy niewielkim remoncie 2-3 punkty, w przypadku przygotowanego lokalu od 4 do 5 punktów); ocena predyspozycji wnioskodawcy (do 15 punktów); ocena planowanej działalności (od pięciu do 10 punktów); ocena przynależności bezrobotnego do grupy osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy (do pięciu punktów).

⁶ Dz. U. z 2010 r. Nr 30, poz. 156.

W regulaminie z 2010 r. brak było sformułowanych preferencji dla osób powyżej 50 roku życia. Dla tej grupy osób wprowadzono je od 2011 r. poprzez dodatkową punktację (pięć punktów, a w przypadku niepełnosprawności dodatkowo pięć - utrzymując je na tym samym poziomie także w 2012 r.).

(Dowód: akta kontroli str. 37-65)

b) Zasady i sposób kwalifikowania osób ubiegających się o wsparcie finansowe na prowadzenie działalności gospodarczej były zgodne z przepisami rozporządzeń: z dnia 25 lipca 2011 roku i z 23 kwietnia 2012 r. w sprawie w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej⁷. W toku postępowań o przyznanie środków na prowadzenia działalności gospodarczej uwzględniano wszystkie określone w regulaminie kryteria i wielkość punktacji. Nie stwierdzono przypadku zakwalifikowania wniosku do wsparcia finansowego przy nieosiągnięciu minimalnej ilości punktów. W 2010 r. nie określono w regulaminie zasad postępowania w sytuacji, gdy wniosek został rozpatrzony pozytywnie, a brakowało środków na jego realizację. Postanowienia w tym zakresie zamieszczono począwszy od 2011 r. Stanowią one, że w przypadku gdy liczba wniosków, które otrzymają ocenę pozytywną będzie większa niż ilość dotacji możliwych do przyznania (wyliczona według monitoringu miesięcznego osobowego i finansowego) – umowy zostaną zawarte z tymi, którzy uzyskali największą ilość punktów.

(Dowód: akta kontroli str. 55)

c) Przyznanie środków finansowych na prowadzenie działalności gospodarczej nie było warunkowane koniecznością uczestnictwa w szkoleniach organizowanych przez Urząd. W toku postępowań służby Urzędu analizowały jednak zgodność wykształcenia i przygotowania zawodowego z rodzajem planowanej działalności gospodarczej. Akta poszczególnych spraw zawierały pisemne oceny w zakresie predyspozycji zawodowych do prowadzenia działalności gospodarczej sporządzane przez doradców zawodowych Urzędu. Komisja dokonywała oceny zgodności przygotowania merytorycznego wnioskodawcy z rodzajem planowanej działalności gospodarczej. Stanowiło to jedno z kryteriów wartościowania punktowego wniosku.

(Dowód: akta kontroli, str. 234-236)

d) Środki na prowadzenie działalności gospodarczej przekazywano na podstawie umów zawieranych ze Starostą Chelmskim.

Spośród 24 umów realizowanych w kontrolowanych latach, dla 15 osób bezrobotnych powyżej 50 roku życia Urząd sporządził indywidualny plan działania w myśl przepisów art. 34a ust. 1 i 2 ustawy o promocji zatrudnienia Plan taki był przygotowywany przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy. Dla pozostałych sześciu planów nie sporządzono, gdyż osoby bezrobotne pozostawały w rejestrze mniej niż 180 dni. W pięciu objętych kontrolą planach określił Urząd m.in. następujące działania: terminy indywidualnych porad zawodowych, kontakty z pośrednikiem pracy oraz działania do samodzielnej realizacji (przykładowo: przygotowanie lokalu, zakup niezbędnego wyposażenia, dopełnienie formalności do prowadzenia działalności gospodarczej, kontakt z pracownikami PUP).

(Dowód: akta kontroli str. 66-71)

e) Zgodnie z § 6 rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 kwietnia 2009 r. wnioski o przyznanie środków na podjęcie działalności

⁷ Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 922 (obowiązywało do 31 lipca 2011 r.) oraz Dz. U. z 2012 r., poz. 457

gospodarczej zawierały m.in. kwotę wnioskowanych środków, kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności gospodarczej oraz źródła ich finansowania, a także specyfikację i harmonogram wydatków w ramach wnioskowanych środków. Umowy zawierały postanowienia dotyczące w szczególności:

- przedmiotu umowy w tym kwoty dofinansowania oraz terminów wpisu do ewidencji i podjęcia działalności gospodarczej przez wnioskodawcę,
- zobowiązania do nieprzerwanego prowadzenia działalności gospodarczej samodzielnie przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy od dnia jej podjęcia,
- terminu rozliczenia wydatkowanych środków finansowych i przedłożenia kserokopii dokumentacji w tym zakresie (zgodnej z wykazem załączonym do wniosku),
- warunków rozwiązania umowy i zwrotu środków finansowych (w szczególności w sytuacji: wykorzystania środków niezgodnie z przeznaczeniem, zaniechania prowadzenia działalności, podjęcia pracy w okresie wymaganym do prowadzenia działalności gospodarczej, złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń i innych wymaganych dokumentów).

(Dowód: akta kontroli str. 236)

f) Według skontrolowanej dokumentacji wszystkie osoby bezrobotne, które uzyskały wsparcie na prowadzenie działalności gospodarczej, prowadziły działalność przez okres co najmniej 12 miesięcy. Spośród ośmiu osób objętych w 2010 r. tą formą wsparcia, na dzień 12 kwietnia 2013 r. pięć zaprzestało jej prowadzenia, kończąc działalność lub zgłaszając jej zawieszenie w 2011 i 2012 roku. Pozostałe trzy osoby nadal prowadziły działalność gospodarczą. Spośród sześciu osób objętych dofinansowaniem w 2011 r. dwie zakończyły jej prowadzenie w 2012 r. natomiast cztery prowadziło nadal. Wszystkie osoby z którymi zawarto umowy w 2012 r. prowadziły nadal działalność gospodarczą.

Z siedmiu osób, które w latach 2010-2011 otrzymały dofinansowanie, a następnie po upływie 12 miesięcy zawiesiły działalność gospodarczą lub ją zakończyły – trzy osoby dokonały ponownej rejestracji w Urzędzie jako osoby bezrobotne.

(Dowód: akta kontroli str. 72, 73)

Środki finansowe przekazane na prowadzenie działalności gospodarczej zabezpieczono w formie poręczenia majątkowego (jednej lub dwu osób w zależności od wysokości osiąganego dochodu), a także poprzez złożenie przez wnioskodawcę weksla gwarancyjnego in blanco bez protestu wraz z poręczeniem wekslowym poręczyciela i deklaracją wypełnienia wniosku. Wnioskodawcy i poręczyciele złożyli w Urzędzie stosownie zobowiązania obligujące do spłaty ewentualnych zobowiązań.

(Dowód: akta kontroli str. 74-88)

g) Osoby bezrobotne, które uzyskały wsparcie finansowe w latach 2010-2012, podjęły prowadzenie działalności gospodarczej. W kontrolowanych aktach zamieszczono dowody potwierdzające prowadzenie działalności gospodarczej. Udokumentowano ten fakt kartą sprawdzenia prowadzenia działalności sporządzaną przez pracowników PUP, protokołami kontroli sposobu realizacji umowy, zaświadczeniami z urzędów gmin o aktualności wpisu w ewidencji działalności gospodarczej, zaświadczeniami z miejscowego Urzędu Skarbowego o kontynuowaniu działalności, zaświadczeniami z ZUS o przebiegu ubezpieczenia społecznego od czasu podjęcia działalności lub zaświadczeniami o niezaleganiu

w opłacie składek. Dokumenty te wymagano w okresie od 6 do 12 miesięcy od rozpoczęcia działalności gospodarczej.

(Dowód: akta kontroli str. 236)

h) Spośród 24 bezrobotnych, którzy złożyli wnioski o dofinansowanie podejmowanej działalności gospodarczej, 20 osób deklarowało we wnioskach wniesienie własnego udziału finansowego w planowanych przedsięwzięciach na sumę 48.376 zł w kwotach od 2,3 do 21,4 tys. zł, przy dofinansowaniu ogółem 191,0 tys. zł. Przykładowo:

- bezrobotna A.K. ubiegając się o środki na działalność gospodarczą zadeklarowała wkład własny w wysokości 13 tys. zł (o którym brak zapisów w umowie) oraz określiła wielkość planowanych przychodów rocznych w wysokości 43,2 tys. zł. Według informacji Urzędu Skarbowego w Chełmie uzyskała w latach 2010-2012 przychody roczne w kwotach: 9,1 tys. zł, 10,4 tys. zł oraz w 2012 roku w 2,1 tys. zł, wykazując stratę na działalności (w marcu 2012 r. działalność gospodarcza została zawieszona i osoba ta nie figuruje w ewidencji osób bezrobotnych),
- bezrobotna M.A. ubiegając się o środki na podjęcie działalności gospodarczej deklarowała wniesienie udziału własnego w kwocie 10,3 tys. zł (o którym brak zapisów w umowie) oraz przychody miesięczne w kwocie 25,6 tys. zł (rocznie 307,7 tys. zł). Według informacji Urzędu Skarbowego uzyskała przychody na poziomie 9,4 tys. zł (za 2010 r.) i 17,4 tys. zł za 2011 r. oraz ujemny wynik finansowy w tych latach. Z końcem grudnia 2011 r. zakończyła prowadzenie działalności gospodarczej oraz nie figuruje w ewidencji Urzędu jako osoba bezrobotna.

Część spośród osób które podjęły działalność gospodarczą prowadzi ją nadal, uzyskując przychody z tej działalności. Przykładowo: bezrobotna M.K. ubiegając się o środki finansowe deklarowała wkład własny w kwocie 11,5 tys. zł oraz przychody roczne w wysokości 142,1 tys. zł. Rozpoczęła w 2010 r. działalność gospodarczą prowadziła nadal uzyskując dodatnie wyniki finansowe i przychody roczne: 139,5 tys. zł (2010 r.), 337,8 tys. zł (2011 r.) oraz 645,3 tys. zł (2012 r.).

(Dowód: akta kontroli str. 89-91, 169-174)

W toku postępowań o dofinansowanie działalności gospodarczej, Urząd nie analizował czy wnioskodawcy zaangażowali deklarowane środki własne w działalność gospodarczą oraz nie egzekwował od nich realizacji tych deklaracji. Nie badał także czy w przypadku nie wniesienia w części lub całości środków własnych, wpłynęło to niekorzystnie na trwałość przedsięwzięcia. W umowach o finansowanie planowanych przedsięwzięć gospodarczych także nie określono wymogu wniesienia deklarowanych środków własnych i skutków zaniechania. Urząd nie dysponuje informacją w ilu przypadkach wnioskodawcy wniesli do rozpoczynanej działalności gospodarczej deklarowane we wnioskach środki własne.

W wyjaśnieniu dotyczącym tej kwestii, p.o. Dyrektora podała, m.in., że: „w sprawach o dofinansowanie działalności gospodarczej (pomimo deklaracji bezrobotnego) Urząd nie egzekwował wkładu własnego podczas rozliczania przyznanych środków oraz nie zawierał wymogu rozliczenia wkładu własnego w zawieranych umowach, gdyż nie wymagały tego przepisy prawa na podstawie których udzielano ww. dofinansowania ... Ww. przepisy zobowiązywały bezrobotnego do przedstawienia zestawienia wydatków z uwzględnieniem źródła finansowania. Jednak obowiązujące

przepisy prawne nie przewidują instrumentów czy narzędzi do weryfikacji przedstawianych informacji. Poprawność i prawdziwość przedstawianych informacji wnioskodawca potwierdzał własnoręcznym podpisem. Z uwagi na to, że niejednokrotnie wkład własny jest rzeczowy (jedynie jego wymiar we wniosku miał charakter finansowy) występowałyby trudności podczas jego rozliczania.”

(Dowód: akta kontroli str. 92)

Według informacji Urzędu Skarbowego w Chełmie, dotyczącej 24 osób bezrobotnych w wieku 50+, które uzyskały wsparcie finansowe na prowadzenie działalności gospodarczej, efekty tej działalności (w zależności od formy opodatkowania) były następujące:

- spośród ośmiu osób które podjęły działalność gospodarczą w 2010 r., sześć uzyskało w tym samym roku przychody z działalności gospodarczej od 8,9 tys. zł do 139,5 tys. zł. Osoby te kontynuowały działalność w 2011 r. i uzyskały przychody roczne w kwotach od 10,4 tys. zł do 337,8 tys. zł. Spośród tej grupy sześciu osób, pięć w 2012 r. nadal prowadziło działalność gospodarczą uzyskując przychody roczne od 2,1 tys. zł do 645,3 tys. zł (jedna osoba nie złożyła zeznań podatkowych z działalności gospodarczej),
- Urząd Skarbowy w Chełmie nie posiada danych o przychodach pozostałych dwóch osób które rozpoczęły działalność gospodarczą w 2010 r., z których jedna rozliczała się z Urzędem Skarbowym na zasadach karty podatkowej, natomiast druga nie składała zeznań podatkowych za lata 2010-2012,
- spośród sześciu osób które podjęły działalność gospodarczą w 2011 r. pięć uzyskało przychody za 2011 r. w wysokości od 0,6 tys. zł do 12,9 tys. zł, jedna nie wykazała przychodu. Osoby te kontynuowały działalność w 2012 r. i uzyskały przychody od 0,9 tys. zł do 51,4 tys. zł,
- osoby, z którymi zawarto umowy w 2012 r. nadal prowadziły działalność gospodarczą.

(Dowód: akta kontroli str. 167-174)

2.4. Refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy

a) W latach 2010-2012 opracował Urząd zasady, dotyczące refundacji organizacji stanowisk pracy (doposażenia) dla bezrobotnych ze środków Funduszu Pracy (w 2010 r.) oraz Funduszu Pracy i Europejskiego Funduszu Społecznego. Zasady te były modyfikowane odpowiednio do zmian rozporządzeń Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz upubliczniane na stronie internetowej Urzędu.

(Dowód: akta kontroli str. 93)

W 2010 r. kwalifikacji wniosków składanych przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą dokonywano komisyjnie na podstawie regulaminu, dwukrotnie w miesiącu, w sposób przejrzysty i jawny z zachowaniem formy pisemnej. Nie określono jednak kryteriów oceny wniosków, odpowiednio do sytuacji na lokalnym rynku pracy, w tym odnoszących się bezrobotnych powyżej 50 roku życia. W wyjaśnieniu dotyczącym braku jednoznacznych kryteriów rozpatrywania wniosków pracodawców w 2010 r., p.o. Dyrektora podała: „w 2010 r. nie zostały określone przez Urząd kryteria punktowe, dotyczące oceny wniosków składanych przez przedsiębiorców na dofinansowanie stanowiska pracy przy zatrudnianiu bezrobotnych, gdyż przepisy prawne ... dosyć precyzyjnie określają zasady udzielania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla

skierowanego bezrobotnego. Ponadto w 2010 r. Urząd dysponował wysokim limitem środków finansowych na ww. działanie i nie było konieczności punktowego oceniania wniosków o refundację...”

(Dowód: akta kontroli str. 92)

Wnioski rozpatrywane były zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia oraz § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie dokonywania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej. Kryteria punktowe opracowano począwszy do 2011 r. dla pięciu obszarów związanych z prowadzoną przez wnioskodawcę działalnością, na poziomie od 0 do 5 punktów dla każdego z nich (maksymalnie 25). Do kryteriów tych zaliczono: rodzaj prowadzonej działalności, liczbę zarejestrowanych bezrobotnych o kwalifikacjach podanych przez wnioskodawcę, ilość zrefundowanych stanowisk w ramach trwających umów, zmiany w stanie zatrudnienia w prowadzonej przez wnioskodawcę działalności, stan przygotowania miejsca pracy dla organizowanego stanowiska pracy.

(Dowód: akta kontroli str. 94-108)

b) Refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy była zgodna z przepisami § 1 ust. 2 i 3 oraz § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 kwietnia 2009 r. określającymi warunki ubiegania się o ten rodzaj pomocy. Spośród 78 umów zawartych w 2010 r. (dotyczących 140 stanowisk pracy), 19 dotyczyło osób powyżej 50 roku życia. Umowy o refundację wyposażenia organizowanych stanowisk pracy finansowane były ze środków Funduszu Pracy (13 umów na sumę 288.225,12 zł) oraz środków Europejskiego Funduszu Społecznego na sumę (sześć umów na 114.883,72 zł).

(Dowód: akta kontroli str. 146)

Wnioskodawcy zamieścili we wnioskach wszystkie wymagane dane. Załączyli także do wniosku komplet dokumentów, tj.: oświadczenia oraz inne dokumenty związane z okresem prowadzenia działalności, w tym sytuacji ekonomicznej. Wnioski poddane zostały analizie przez pracowników Urzędu w szczególności pod względem: zarejestrowanej liczby bezrobotnych o kwalifikacjach wymaganych przez wnioskodawców; ewentualnego finansowania stanowiska pracy z PFRON oraz prac interwencyjnych. Rozpatrywane były przez komisję powoływaną zarządzeniem dyrektora Urzędu zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia. Opinie dotyczące wniosków podpisane zostały we wszystkich czterech postępowaniach zgodnie z wymaganą zarządzeniem liczbą członków komisji.

(Dowód: akta kontroli str. 109-112)

c) Refundowane koszty wyposażenia stanowisk pracy, na których zatrudniano bezrobotnych pozostawało w ścisłym związku z organizowanym stanowiskiem pracy. Przykładowo:

- na podstawie umowy nr 29 z 25 czerwca 2010 r., dotyczącej organizacji stanowiska pracy mechanika pojazdów samochodowych, sfinansowano z Funduszu Pracy zakup podnośnika dwukolumnowego oraz narzędzi elektromechanicznych na sumę 19,4 tys. zł,
- na podstawie umowy nr 24 z 21 maja 2010 r. sfinansowano z Funduszu Pracy

zakup dozownika ściereczek samochodowych oraz suszarki samochodowej na sumę 19,4 tys. zł na potrzeby organizacji stanowiska pracy operatora myjni samochodowej,

- na podstawie umowy nr 26 z dnia 31 maja 2010 r., dotyczącej wyposażenia dwóch stanowisk pracy mechanik maszyn i urządzeń przemysłowych (w tym jedno dla bezrobotnego powyżej 50 roku życia), sfinansowano z Funduszu Pracy zakup dwóch przenośników taśmowych w podmiocie zajmującym się organizacją odzysku z odpadów na sumę 38,8 tys. zł,
- na podstawie umowy nr 43 z dnia 16 sierpnia 2010 r., dotyczącej organizacji trzech stanowisk pracy kucharza, sfinansowano z Funduszu Pracy zakup różnych urządzeń, w tym m.in. kuchnie gazowe, stoły przyścienne i stoły ze zlewem, urządzenia do obróbki warzyw i mięsa, regały i garnki na sumę 58,2 tys. zł,
- na podstawie umowy nr 21A z dnia 24 września 2010 r., w sprawie refundacji kosztów organizowanego stanowiska pracy sprzedawcy, sfinansowano ze środków EFS zakup lody chłodniczej, lodówki, zamrażarki i wagi sklepowej na sumę 19,1 tys. zł.

(Dowód: akta kontroli str. 237)

d) We wszystkich kontrolowanych postępowaniach Urząd zawarł umowy o refundację kosztów wyposażenia stanowisk pracy, określając w nich okres zatrudnienia nie krótszy niż 24 miesiące z jednoczesnym uwzględnieniem daty zatrudnienia osoby bezrobotnej. Umowy w powyższym zakresie zostały zrealizowane. Nie wystąpiły przesłanki konieczności egzekwowania zwrotu poniesionych nakładów przez pracodawców.

e) W 19 kontrolowanych wnioskach o refundację kosztów wyposażenia, przedsiębiorcy deklarowali wniesienie udziału własnego w zakresie finansowania kosztów organizacji lub doposażenia stanowisk pracy w kwotach od 542 zł do 217.400 zł. Deklaracje w tym zakresie nie były uwzględniane w umowach i Urząd nie badał faktycznej realizacji wydatków przez przedsiębiorców. W wyjaśnieniu dotyczącym tej kwestii p.o. Dyrektora Jolanta K. podała, że zgodnie z obowiązującymi przepisami do zadań Urzędu podczas weryfikacji wniosków należy egzekwowanie od pracodawców przedstawienia kalkulacji wydatków dla poszczególnych stanowisk pracy i źródeł ich finansowania. W dalszej treści wskazała, m.in., że: *„obowiązujące przepisy prawne nie przewidywały instrumentów czy narzędzi do weryfikacji przedstawionych informacji. Poprawność i prawdziwość informacji wnioskodawca potwierdzał własnoręcznym podpisem. Z uwagi na to, że niejednokrotnie wkład własny był rzeczowy (jego wymiar we wniosku miał charakter finansowy) występowały trudności podczas jego rozliczania”*.

(Dowód: akta kontroli str. 166)

Przedsiębiorcy zrealizowali zobowiązania umowne także w zakresie deklarowanego wynagrodzenia dla zatrudnianych osób bezrobotnych. Wynagrodzenia te kształtowały się od 1.317 zł do 1.400 zł dla 17 osób, a dla pozostałych dwóch od 4.035 do 5.800 zł.

(Dowód: akta kontroli str. 177-178)

f) W kontrolowanym obszarze nie stwierdzono przypadków niewywiązania się pracodawców z obowiązku zatrudnienia bezrobotnego przez okres krótszy od 24 miesięcy. W związku z powyższym nie zachodziły przesłanki do egzekwowania

zwrotu przyznanych środków. Zgodnie z umowami, zabezpieczeniem przekazanych środków finansowych było: poręczenie innej osoby oraz weksel gwarancyjny *in blanco* wystawiony przez podmiot wraz z poręczeniem wekslowym poręczyciela oraz deklaracją wypełnienia weksla.

(Dowód: akta kontroli str. 203-206)

g) Spośród 19 kontrolowanych postępowań o refundację kosztów organizacji stanowisk pracy dla bezrobotnych, w sześciu przypadkach przedsiębiorcy po upływie okresu umownego, zawarli z tymi osobami umowy o pracę na czas nieokreślony. Z pozostałymi osobami stosunek pracy uległ rozwiązaniu po upływie okresu na który zawarto umowy.

(Dowód: akta kontroli str. 177-178)

2.5. Prace interwencyjne i roboty publiczne

Kontrolą objęto 15 organizatorów prac interwencyjnych i robót publicznych, którzy w latach 2010-2012 zatrudniali najwięcej bezrobotnych powyżej 50 roku życia, finansowanych ze środków Funduszu Pracy oraz programów specjalnych Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

a) Kwalifikowanie wniosków organizatorów prac interwencyjnych i robót publicznych było przejrzyste i jawne. Obowiązywały w tym zakresie zasad modyfikowane corocznie. Określono w nich stawki refundacji w zależności od okresu zatrudnienia po zakończeniu robót publicznych lub prac interwencyjnych. Kryteria te w poszczególnych latach były zróżnicowane ze względu na organizatora robót publicznych i pracodawcę a także źródła finansowania (Fundusz Pracy lub programy ministerialne). Wszystkie kontrolowane wnioski spełniały warunki formalne określone przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 stycznia 2009 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społecznej⁸. Obowiązujące w Urzędzie kryteria określały od 2011 r. preferencje dla osób bezrobotnych w wieku 50+. Kwoty refundacji kosztów wynagrodzeń (zarówno w robotach publicznych jak też pracach interwencyjnych) określały poziom graniczny i zostały one zmodyfikowane w 2012 r.

W części dotyczącej robót publicznych, kryteria te stanowiły, iż aktywizacją w ramach robót publicznych mogły być objęte osoby określone w art. 49 ust. 2-7 ustawy o promocji zatrudnienia, w tym osoby w wieku 50+. Uzależniały one czas trwania robót publicznych i refundacji od okresu dalszego zatrudnienia osoby bezrobotnej. Przy braku gwarancji zatrudnienia, refundacja była możliwa w czasie do trzech miesięcy.

Zasady dotyczące organizacji prac interwencyjnych były zgodne z przepisami art. 51 ustawy o promocji zatrudnienia, dotyczące bezrobotnych w wieku 50+, uzależniając okres trwania prac interwencyjnych od okresu dalszego zatrudnienia tych osób.

(Dowód: akta kontroli str. 224-233)

b) Spośród 15 kontrolowanych akt (obejmujących 15 osób bezrobotnych w wieku 50+, uczestniczących w pracach interwencyjnych i robotach publicznych), w 14 wnioskodawcy złożyli deklaracje o planowanym okresie zatrudnienia po upływie czasu na który zawarto umowę. W jednym przypadku organizator robót publicznych

⁸ Dz. U. Nr 5, poz. 25.

nie deklarował dalszego zatrudnienia (UG Rejowiec Fabryczny – w ramach programu MPiPS 55+). We wszystkich kontrolowanych sprawach wnioskodawcy zrealizowali deklarowany okres zatrudnienia osób bezrobotnych.

(Dowód: akta kontroli str. 179-180)

c) W kontrolowanych postępowaniach dotyczących prac interwencyjnych i robót publicznych spełnione zostały wymagania, określone przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 7 stycznia 2009 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych dotyczące zasad i trybu postępowania.

d) Wnioski dotyczące robót publicznych i prac interwencyjnych określały stanowiska i zakres prac u organizatora lub pracodawcy a także wymagania, dotyczące wykształcenia i kwalifikacji oraz innych umiejętności osób kierowanych przez Urząd do tych prac. Dane w tym zakresie wprowadzane były do systemu, a doboru osób bezrobotnych dokonywali pośrednicy pracy, uwzględniając kryteria zawarte we wnioskach oraz posiadane przez nich kwalifikacje, w tym rodzaj wykonywanej pracy w przeszłości.

e) Kwoty przyznanej refundacji nie przekraczały ustawowych limitów określonych przepisami art. 51 ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia.

f) W kontrolowanej grupie podmiotów nie stwierdzono przypadków kierowania tych samych osób do wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych u tych samych pracodawców.

g) Zadania realizowane w trakcie prac interwencyjnych oraz robót publicznych nie wpłynęły znacząco na zwiększenie umiejętności i przygotowanie zawodowe bezrobotnych oraz zwiększenie prawdopodobieństwa uzyskania przez nich zatrudnienia w przyszłości. Czynności wykonywane w ramach robót publicznych i prac interwencyjnych dotyczyły głównie stanowisk pracownika gospodarczego lub opiekuna uczniów.

h) Spośród 15 analizowanych bezrobotnych z grupy kontrolowanych podmiotów realizujących zadania w zakresie prac interwencyjnych i robót publicznych, tylko dwie osoby (13,3%) znalazły zatrudnienie na czas nieokreślony. Sytuacja pozostałych, uczestniczących w pracach interwencyjnych lub robotach publicznych kształtowała się następująco:

- dwie wykreślono z ewidencji bezrobotnych ze względu na nabycie uprawnień emerytalnych lub niezdolność do pracy,
- jedną osobę wykreślono z rejestru na wniosek bezrobotnego,
- siedem osób wykreślono z ewidencji z powodu kolejnego wykonywania jednej z form aktywizacji (kolejnych robót publicznych, prac interwencyjnych lub stażu),
- pozostałe trzy osoby nadal figurują w ewidencji osób bezrobotnych, w tym dwie bez prawa do zasiłku.

(Dowód: akta kontroli str. 167-168)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie.

Ocena cząstkowa

IV. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Lublinie.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Lublin, dnia lipca 2013 r.

Kontroler
Edward Kowalczyk
Główny specjalista kontroli państwowej

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Lublinie

Dyrektor
Adam Pęziół

.....
podpis

.....
podpis